

ΜΕΡΟΣ V – ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑΘΕΤΩΝ

21. Ο Θεσμός 21 των βασικών θεσμών έχει διαγραφεί.

Ανώτατο ύψος
της
αποζημίωσης.

- 22.-(1) Σε περίπτωση κατά την οποία καταθέσεις καθίστανται μη διαθέσιμες, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Θεσμού 23 των παρόντων Θεσμών, η αποζημίωση η οποία δύναται να καταβληθεί σε καταθέτη δεν υπερβαίνει το ποσό των 100.000 ευρώ. Το ποσό αυτό συμπεριλαμβάνει αποζημίωση για το αρχικό κεφάλαιο και τους δεδουλευμένους τόκους μέχρι την ημερομηνία της λήξης της κατάθεσης ή την ημερομηνία κατά την οποία η κατάθεση κατέστη πληρωτέα και δεν αποπληρώθηκε ή την ημερομηνία που καθορίστηκε ότι το μέλος αδυνατεί να αποπληρώσει τους καταθέτες του, όποια από τις πιο πάνω ημερομηνίες προηγείται.
- (2) Σε περίπτωση που η κατάθεση είναι εκφρασμένη σε νόμισμα άλλο από το ευρώ, για σκοπούς υπολογισμού του ποσού της αποζημίωσης χρησιμοποιείται η ισοτιμία αναφοράς του εν λόγω νομίσματος έναντι του ευρώ όπως καθορίζεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στο τέλος της ημέρας κατά την οποία οι καταθέσεις κατέστησαν μη διαθέσιμες.
- (3) Σε περίπτωση μέλους του οποίου η έδρα βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος και καλύπτεται συμπληρωματικά από το σχέδιο, το ύψος της αποζημίωσης που καταβάλλεται μειώνεται κατά το ύψος της αποζημίωσης που έχει καταβληθεί ή θα καταβληθεί από το σχέδιο του κράτους μέλους όπως προβλέπεται στη διμερή συμφωνία μεταξύ της επιτροπής και της αρμόδιας αρχής διαχείρισης του αντίστοιχου σχεδίου του άλλου κράτους μέλους.